

КУЛТУРАТА И СОЦИАЛНОТО ОБЩУВАНЕ

За никого не е тайна в какви времена живеем – за някои „интересни”, за други тежки, за трети недостойни. Каквито и да са – това и само това е времето ни, отредено ни е да го изживеем сега и трябва да го направим по най-добрия начин. По много причини, обаче, загубихме посоката, трудно ни е да определим каквито и да са морални и етични граници и норми. Младите хора се блъскат в безвремието „на кафе” или във фейса, заговор се за социално изключване и целенасочен отказ от социалното общуване.

Или казано на простишки език бавно, но с постоян-

ство се превръщаме в самотници, чиито контакти със себеподобните се свеждат до преглед на профилите и статусите, четене на новини в нета... И какво се случва, когато се срещнем на живо? Осъзнаваме, че няма какво да си кажем или се чувстваме неловко. Предполагам, че всички ще поискат да знаят има ли лек. Разбира се! Човечеството не е от вчера, а и в историческото си развитие е било принудено да разрешава какви ли не проблеми. Когато нищо друго не помага, ние хората винаги се обръщаме към традицията, към културата, която носим като народ. Къде са общували българите в миналото?! На мегдана, чрез общото веселие, чрез

съпреживяването на общотници, чиито контакти със себеподобните се свеждат до преглед на профилите и статусите, четене на новини в нета... И какво се случва, когато се срещнем на живо? Осъзнаваме, че няма какво да си кажем или се чувстваме неловко. Предполагам, че всички ще поискат да знаят има ли лек. Разбира се! Човечеството не е от вчера, а и в историческото си развитие е било принудено да разрешава какви ли не проблеми. Когато нищо друго не помага, ние хората винаги се обръщаме към традицията, към културата, която носим като народ. Къде са общували българите в миналото?! На мегдана, чрез общото веселие, чрез

сдружението „Загорово” работи за възраждането на местните традиции, за съхраняването им, за възстановяването на истинските български ценности – честност, трудолюбие, взаимопомощ, любов към ближния. Думата работи, означава, че осъществяваме поредица от дейности, които наистина да събират хората, да ги подтикват към общуване, обмяна на информация и съпреживяване.

През месец септември това са празниците, които организираме в селата на нашата община – показахме на жителите на гр.

Септември 15 празнични носии от различни етнографски области в страната, с подобно ревию участвахме във Фестивала за „Народни песни, танци и автентични носии” по случай храмовия празник на село Симеоновец. Тук ни подкрепиха танцьорите от ТФ „Елидърче” с. Ветрен дол.

В с.Злокучене организирахме празничен концерт „За добра среща и добра вечер”, който се състоя на 12.09.2014 г.

Изявите ни продължават! Надяваме се чрез тази инициатива да подтикнем хората към нормално общуване, към съпреживяване и изява на таланта и любовта към българския фолклор, към родните традиции.

ПОСЕТЕТЕ ВИНАРНА „ВИЛА ТЕРЕС” с. Карабунар

Можете да гегустирате бели и червени вина, да посетите кратък курс по производство на вино и сомелиерски практики. Да се полюбувате на спокойствие и уют сред красивата природа.

За контакти:
e-mail: villateres@yahoo.com GSM: 0888550140

ЗА ГАРАТА, ГАСПАР БЕШИРЯН И ОВОЩНИТЕ ГРАДИНИ

След Освобождението на България, гара Сарамбей се развива с по-бързи темпове благодарение на търговията и на граничното значение, което придобива през 1894 г. До този момент гранична е гара Белово, но местоположението ѝ не позволява свободни маневри. По заповед на министър Стамболов, първият трен от Белово тръгва на 29.01.1894 г. без „Път свободен” за гара Сарамбей. (Пашев Г. Барон Хирш, П.2000, с.,129). От този ден гара Сарамбей става гранична, т.е., на нея се извършват всички влакови маневри.

На гарата са разположени складове с дървен материал, горите около Септември изобилстват от него. Земята е мочурлива, което пък обуславя развитието на овощарството. Върху тази земя изникват първите овощни и зеленчукови градини и не след дълго населението на гарата започва постепенно да се увеличава.

От създаването на железницата през 1873 г., първият началник гара е Гаспар Беширян. Роден в Цариград в будно арменско семейство, Беширян завършва престижния „Робърт колеж”. Започва работа в „Компани Ориентал” на барон Хирш по строителството на железния път Цариград – Белово. Така

след откриването на железницата, Гаспар Беширян е назначен за началник гара в Сарамбей, където отсяда трайно, до смъртта си през 1932 г.

На 12 август 1888 г., по съединената вече железница, преминава първият международен влак Париж – Цариград, наречен „Конвенционала”, който има вагон-ресторант. Беширян организира зареждане на влака на гара Сарамбей с пресни продукти, осигурени от местни производители.

Свързан здраво със земята, трудолюбив и предприемчив, Гаспар Беширян засажда овощна градина в района около гарата през 1901 г., по време на кметуването на Мито Минева, която бавно и полека превръща в жива реклама на овощарството. Беширян кръстосва различни сортове плодни дръвчета и зеленчуци, прави многократни опити, внася сортове дори и от чужбина. А едрите и сочни плодове местните жители продават на гарата, на перона в кошнички и панерки, а по-късно в малки будки, които се превръщат в емблема на гарата по онова време. Богато украсените

будки с узрелите плодове на Бешерян, Стоян Лазаров, Райна Танчева, Руска Трайкова, Биволарски, Ламбреви, Малинови, Бабачкови, примамват пътниците и оставят своя отпечатък в съзнанието им за гара Сарамбей, за трудолюбивите производители и усмихнатите продавачи.

Поставил началото на овощарството, Гаспар Беширян превръща овощната градина в своеобразен разсадник. През 1906 г. началникът на сарамбейската

гара печели почетен диплом за най-сочните и едри плодове и зеленчуци на овощарско-пчеларска изложба в София - признание за трудолюбието и земеделските му познания.

Три-четири десетилетия по-късно, гарата става голям център за производство на плодове и зеленчуци, а товарните вагони ежедневно отнасят десетки тонове грозде, сливи и всякаква земеделска продукция, според сезона.

„Всички, които са ми-

навали по линията София - Пловдив си спомнят за гара Сараньово /б.а. по това време името на гарата е вече променено/ по малките будки на перона, украсени със сочни плодове”, пише в-к „Подем”, Т. Пазарджик, 1943 г. „Дядо Беширян не е хабил времето си за големите въпроси на деня, а копаел полезно и засадил трайно спомена си в гара Сараньово” допълва източникът.

Иванка Бечева - Кърджийска

БРАТЯ ОТ С. СИМЕОНОВЕЦ ГРАДЯТ ЧЕШМИ В РОДОПИТЕ

Казват, че водата е най-голямата благодат на света, а чешмата остава спомен, за

човека, който я е съградил. Братята Краси и Илко Пеневи от с.Симеоновец гра-

дят чешма в Бекличарските корита, местност между х. „Равно боре” и х. „Милеви скали”. Братя Пеневи споделиха, че продължават делото на своя дядо, Илия Пенева, от преди 45 години. Днес Краси и Илко не живеят в Симеоновец, работата и възможностите, които предлага големият град са причините братята да са далече от родното си място. Това, обаче, не им пречи да се завръщат често в селото, да преоткриват магията на Родопска планина отново и

отново. И там, в дълбоките сенки на гората, да оставят спомен от себе си - чешмата - за морния пътник и жаден турист. Сърцата им са там, в родното им село. Горите над Симеоновец са тяхната любов. Със собствени средства, с много дух и упоритост, Илко и Краси почти привършват градежа на чешмата. И оставят плоча с надпис, да се знае от поколенията. Защото човек се ражда и умира, но остава сътвореното от него. Остават добрите дела!

49-то РЕДОВНО ЗАСЕДАНИЕ
НА ОБЩНСКИ СЪВЕТ
В ГРАД СЕПТЕМВРИ **2 стр.**

ЗА ГРАДСКАТА СРЕДА,
БОКЛУКЪТ И
ГРАЖДАНСКАТА СЪВЕСТ **2 стр.**

КОЛЕКЦИОНЕРЪТ **4 стр.**

ЗА ГРАДСКАТА СРЕДА, БОКЛУКА И ГРАЖДАНСКАТА СЪВЕСТИ

ИЛИ КАК СЕПТЕМВРИ ПОСРЕЦНА 50-ГОДИШНИЯ СИ ЮБИЛЕЙ С ПРЕПЪЛНИ КОНТЕЙНЕРИ

На Фейсбук-страницата на сдружението „За септември“ често получаваме сигнали от граждани във връзка с чистотата на града. Публикувахме редица материали на тази тема. Посланието на снимките беше и към отговорните институции, но и към гражданите. Позволихме си даже да покажем снимки с непочистения терен на самата фирма, която се занимава с чистотата. Те пък носеха друго послание, съвсем по български, малко като приказката за шивача и окъсаните му дрехи, как да очакваш от сметопочистващата фирма да си върши добре работата, когато не е почистила пред собствения си двор?!

ция да променят нещо, вдигат рамене и не знаят как да се справят... Защото липсва

чески обекти, водим гости и в археологическия музей, а гостите минават през града,

„Св. Марина“, с. Варвара - само един ден след почистване, организирано от кмета на селото.

ния обект ден след това. Как да си помогнем, ако не го направим сами?! Никой не е наясно и как е изчислено сметосъбирането по договора, който е отпреди 10 години, общинският съвет оряза доста чувствително и парите за това.

Да не забравяме, че по предназначение контейнерът е само за битова смет. Смятаме, че това е неоспоримо, изсъхнали тревни отпадъци и строителни материали, затрупали контейнерите, е виждал всеки от нас, НАВСЯКЪДЕ.

Как и кой да ни помогне, ако сами не го направим?! И когато се научим да пазим чиста околната среда, тогава да поискаме сметка от отговорните институции, как се използват парите на данъкоплатеца за чистота. Към момента роля може да играят само ГЛОБИТЕ - и за граждани и за фирмата за чистота. АКО ИМА КОЙ ДА СЕ ОСМЕЛИ ДА ГЛОБЯВА, предизборно...

А град Септември посрещна своя юбилей и международните си гости „потънал“ в боклук, с улици, надупчени като швейцарско сирене и...с много надежда, че заедно ще успеем да променим това статукво, ВСИЧКИ ЗАЕДНО!

гражданската съвест.

Ние, гражданите от сдружение „Загорovo“ сме имали срещи на тази болна тема с почти всички кметове от общината. Полагаме усилия да разработим туристически маршрути, да

те няма как да прелетят, нали?! Друг е въпросът, че едва ли ще повторят да дойдат...

След всички положени усилия от наша страна, се сблъскахме с грозната истина - кметът изпраща работници и почистват днес, утре мястото е превърнато отново в сметище. Конкретен пример - местността „Св. Марина“, с. Варвара, където мястото беше почищено след разговор с кмета на селото, а на снимките по-горе

„живне“ занемарената ни община и хората в нея, земята ни е богата на културно-истори-

То всичко е ясно- фирмата не си върши задълженията, отдел „Екология“ не работи, а хората, които имат право-

С ТРАДИЦИОНЕН СЪБОР НА МАЛКА БОГОРОДИЦА ПОСРЕЦНА ХРАМОВИЯ СИ ПРАЗНИК СЕЛО СИМЕОНОВЕЦ

По стара традиция село Симеоновец посрещна храмовия празник на църквата „Света Богородица“ със събор. В деня на Малка Богородица, селото събира деца и близки, гости и богомолци. Традицията възниква вероятно след построяването на Божия храм през 1880-1883 г. След Освобождението на България, в село Симеоновец /тогава Саитово/ пристига монахът Елисей, родом от село Драглище/ Македония. Воден от Божията ръка, монах Елисей твърдял, че на място посочено от него, е имало стара българска църква, разрушена от турците. След като разкопали въпросното място, обрасло с хресталаци, саитовци открили основи на християнски храм и икона на Света Богородица. Със всеобща усилия и вяра, местните хора изградиха нова църква, а намерената икона и вратата в чудесата на Божията майка, водили след себе си богомолци от цялата страна... Запазени документи от 1899 г. във фонда на Държавен архив-Пазарджик, потвърждават факта, че на този ден, преди повече от век, се стичат стотици вярващи в новопостроената църква „Света Богородица“ в Симеоновец.

По инициатива на кмета Димитър Тодоров, тази

година, за първи път, съборът се състоя в два поредни дни. С ревию на автентични носии гражданско сдружение „Загорovo“ внесе багри и пъстрота. А във фестивала за народни песни и танци, ансамбли и танцови формации от целия

комуникация с кмета Димитър Тодоров, гражданско

ве - като отправена поредна препратка към поколенията.

регион участваха в надпревара за първите места. Благодарение на добрата

сдружение „Загорovo“ подпомогна финансово идеята, съборът да се превърне във фолклорен фестивал. Така стотици гости и участници имаха възможност да се наслаждават на богатата фолклорна палитра от песни и танци. По сцената екнаха цветните песни и мелодии, извиращи от корените

ни, за да се блиснат като бисери от избухнали светост-

Мястото на съхранената традиция е селото, своеобразен резерват на народността и ценностите на автентичното. Симеоновец съхранява местните песни и традиции, за да удивляват, защото казват, че ако има чудеса на този свят, то фолклорът е едно от тях.

Гостите на традиционния събор в с. Симеоновец бяха поздравени от кандидата за народен представител от листата на ГЕРБ, г-жа Гинче Караминова, която пожела много здраве, благоденствие и успехи.

49-ТО РЕДОВНО ЗАСЕДАНИЕ НА ОБЩНСКИ СЪВЕТ В ГРАД СЕПТЕМВРИ

Стар похват, превърнал се в традиция на общинските сесии, е те да започнат с мнозинство на присъствие на Общинските съветници. Почти веднага след първата точка от дневния ред, редиците бавно, но сигурно започват да оредяват. На последната редовна общинска сесия, проведена се на 17.09.2014 г., се стигна до липса на кворум, поради което, заседанието нямаше как да продължи и се обяви почивка. За да продължи общинският съвет законно заседанието, се наложи един от съветниците да

6. да се подписва в присъствената книга на всяко заседание на общинския съвет и на неговите комисии;

5. да се запознава предварително със съдържанието на изпратените му и подлежащи на обсъждане материали;

6. да спазва установения ред по време на заседанието на общинския съвет и неговите комисии.

Безхаберното на почти половината Общински съветници е тревожно и показателно. Тревожно, защото са положили клетва, че ще

бъде върнат в залата. А кворум има, когато в залата присъстват 11 съветници.

Според Чл. 24 от „ПРАВНИК ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА И ДЕЙНОСТТА НА ОБЩНСКИ СЪВЕТ НА ОБЩИНА СЕПТЕМВРИ“ Общинският съветник е длъжен:

1. да присъства на заседанията на общинския съвет и на неговите комисии, в които е избран и да участва в решаването на разглежданите въпроси;

4. да следи промените в нормативната уредба, отнасящи се до местното самоуправление;

работят за благоденствието на общината. Показателно, че точно поради причината „отсъствие“, част от местните законодатели не знаят и какво са гласували през изминалите сесии- на последната, 49-сесия се наложи да се припомни на болшинството от съветниците, за отдавна гласувано и прието решение, свързано с временните постройки в общината.

Нито клетвата, нито етиката са приоритет на някои Общински съветници. А утре ПАК ЩЕ СЕ КАНДИДАТИРАТ, за да „коват“ закони... от в къщи!

СДРУЖЕНИЕ „ЗАГОРОВО“ ИЗГРАЖДА ВТОРА ДЕТСКА ПЛОЩАДКА

Втора детска площадка по инициатива на гражданско сдружение „Загорovo“ се изгражда на територията на общината. Площадката се намира в центъра на с. Ковачево. Средствата, необходими за построяването ѝ са осигурени изцяло от сдружението, а съмишленици и симпатизанти на гражданско сдружение

площадка в гр. Септември, която се намира на площад „Илия Минев“ и е вече в експлоатация. Тя беше реализирана по проект на общината, с подкрепата на фирма ЕТ „Венко Стойчев“ и с участието на община Септември.

Паралелно с другите общественополезни дейности, сдружение „Загорovo“ ще

„Загорovo“ участват с доброволен труд.

Ние инвестираме в Бъдещето на България- децата, а приоритет в нашата работа е създаване на благоприятни условия за преодоляване на икономическата изостаналост, създаване на условия за достоен живот на населението. Удоволетворени сме, че даваме своя граждански принос да променим ежедневието, да превърнеем пустеещо място в красива детска площадка, която ще носи радост и много усмивки - за да растат нашите деца щастливи. В началото на тази година, гражданско сдружение „Загорovo“ участва в изграждането на детска

продължи изграждането на подобни площадки и в други населени места в общината. Идеята е да съхраним най-красивото от България - децата. Ние, от СДРУЖЕНИЕТО НА ГРАЖДАНИТЕ, ЗА ГРАЖДАНИТЕ, заедно можем да променим родното си място, да си подадем ръце и с общи усилия да пресътворим света около нас, в името на настоящето и бъдещето, в името на нашите деца!

Доц. г-р ПЕНКА КОСТАДИНОВА ПРЕДЛАГА ДОБРИ ПРАКТИКИ ЗА ОПАЗВАНЕ НА ПОЧВИТЕ И ВОДИТЕ ОТ ЗАМЪРСЯВАНЕ С НИТРАТИ

Националната програма за развитие на селските райони 2007-2013 г. на Министерство на земеделието и храните отчита, че един от основните проблеми на земеделието е възрастовата структура на земеделските стопани. Едва 5% от управителите на стопанства са под 35 години, а над 55 години са 60% от собствениците.

Проблем е и ниското образователно и квалификационно ниво, недостатъчни икономически знания и управленски умения на земеделските производители в България. Едва 2% от стопаните със средно земеделско образование и 1% с висше или полувисше в областта на земеделието.

Агроекологичното образование може да влияе пряко върху селските общини и това да рефлектира в по-качествени и устойчиви природни ресурси и тяхното опазване.

Очевидно е, че агроекологичното образование трябва да бъде практически насочено поради новите пазарни ниши в Европейския съюз и България след присъединяването и към Съюза, които поставят проблема с конкурентноспособността на българското селско стопанство и преминаването към култури и начини на производство – биологично производство на билки, подправки, етерично-маслени култури, плодове и зеленчуци, изискващи по-широки познания. В същото време трябва да се създаде интерес у младите хора – завършващи студенти, млади фермерски семейства или прекавалифицирани кадри да се развиват в тези селски райони като получават финансова помощ за агроекологично обучение.

Селското стопанство е един от най-силно, ако не и най-стриктно регулиран сектор на равнище ЕС. Присъединявайки се към Съюза всяка страна членка трябва да въведе и предложи задължително цялото законодателство в тази област и да спазва общите решения за развитие и регулиране на сектора.

Правилата на добрите земеделски практики включват спазване на изискванията на нитратната директива и спазване на минимални изисквания на стандартите за опазване на околната среда, залегнали в политиката за развитие.

Добри земеделски практики за опазване на водите от нитрати

Правилата за добра земеделска практика са свързани с опазване на водите от замърсяване с нитрати от земеделски източници. Внасянето на по-големи количества азотосъдържащи торове необходими за развитието на културите, както и неправилната им употреба причиняват замърсяване и на почвата и на подземните и повърхностни води. Въздухът

също може да бъде замърсен чрез газообразните загуби на азот когато някои видове азотни торове /карбамид/ се внасят при неподходящи температура и почва. За да не се допусне замърсяване е необходимо да се спазват следните Изисквания:

1. Да не се внасят азотни торове и оборски тор в периода между 1 ноември и 31 януари

2. На свободни площи и такива заети с трайни култури да не се тори с азотосъдържащи торове до 15 февруари.

3. При създаване на нови овощни насаждения по изключение се допуска внасяне на оборски тор до 15 ноември.

4. Да не се внася пресен оборски тор. Твърдият оборски тор да се съхранява най-малко 6 месеца преди внасянето му. Течният оборски тор да се съхранява поне 4 месеца преди да се използва.

5. Оборският тор да се внася непосредствено преди основната обработка /есен, пролет/ във връзка с подготовка за засяване или засаждане на културите.

6. При внасяне на повече от 12ку активно вещество на декараторвата норма да се раздели на две 1/3 преди засаждането, или предсеитбено, а останалата част се оставя за подхранване

7. При внасяне на азотосъдържащи торове на терени без растителна покривка да се извърши незабавно зарявяне чрез культивиране, фрезование, дисковане, заораване и др.

8. На равнинни терени да не се тори с азотосъдържащи торове на напълно замръзнала почва, както и на почва изцяло или отчасти покрита със снежна покривка с дебелина по-голяма от 5-6 см. Само по изключение да се прибегва до торене на частично замръзнала почва.

9. Да не се внасят азотосъдържащи торове на естествено преовлажнени почви и наводнени почви, с изключение на оризища, по време на валежи и след това докато почвата е преовлажнена.

10. На терени с наклон над 6 градуса азотната норма се разделя на части.

11. Да не се тори в пояс II на санитарно-охранителните зони на водоизточниците за питейно и битово водоснабдяване.

12. Да не се изхвърлят отпадъци от торове и опаковки в повърхностните води и в изоставени кладенци.

13. Да не се мият опаковки и оборудване, свързани с торене в реки, язовири и други повърхностни водни обекти.

Актуалните правила за добрите земеделски практики са одобрени със Заповед №2Д 09-799/11.08.2010 г. нао Министъра на земеделието и храните, въз основа на Наредба №2 от 13.09.2007 г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от земеделски източници.

ПАРАЗИТИ ПРИ КОТКИТЕ: КАКВО ТРЯБВА ДА ЗНАЕМ

Бълхите се виждат трудно върху козината на котката, но тя ще се чеше или почиства много по-често от нормалното. Уголемени кърлежи се виждат рядко, въпреки че можете да забележите малки, тъмнокафяви насекоми. Заболяванията, които тези паразити пренасят, имат разнообразни симптоми, включително треска, летаргия или анемия.

Причините на опаразитяване с вътрешни паразити варират в зависимост от възрастта на котката, здравословното ѝ състояние или степента на опаразитяване и е трудно да се установят. Те включват:

♦ стомашно-чревни симптоми, включително подут стомах при малките котка,

♦ повръщане на части от вътрешните паразити,

♦ загуба на тегло или задържане на растежа,

♦ влошено състояние на козината,

♦ респираторни проблеми, когато ларвите преминават в белите дробове на котката,

♦ подобни на оризови зърна елементи във фекалиите на котка, опаразитена с тения.

Кои паразити са опасни за котката?

Бълхите са най-честите външни паразити за котката. Освен неприятен сърбеж, те могат да предизвикат алергичен дерматит. Котката може да бъде опаразитена и от кърлежи. Кърлежите пренасят опасни заболявания като ерлихиозата или цитаксоонозата. Една от всеки четири котки носи паразити в храносмилателната си

система. Най-често срещаните от тях са глисти в червата. Тежкото опаразитяване с глисти може да доведе до смърт.

Как котката може да се зарази?

Котките биват опаразитявани с бълхи от околната среда - в и около дома, а с кърлежи от градините, парковете и горите.

Котките могат да погълнат яйца или ларви на кръгли червеи от почвата, със заразена храна или вода, или от своята плячка. Те могат да бъдат заразени с плоски червеи чрез бълхи, заразени с яйцата им, а котенцата могат да се заразят чрез млякото на майка си.

Има ли риск за хората?

Да, хората могат да бъдат ухапани от бълхи и кърлежи и да се заразят с някои сериозни заболявания, каквато е болестта на котешкото одраскване, която се пренася от бълхите и се развива основно от деца. Ако яйцата на вътрешните паразити бъдат погълнати от човек, те могат да се развият в тялото му и да причинят сериозни увреждания. Децата са поставени под особен риск.

♦ Кръглите червеи при котките могат да увредят очите или нервната система.

♦ Котешката тения /ехинокок/ може да предизвика

АГРОЦЕНТЪР
ТОРБАНОВИ

заболяване при човека, подобно на чернодробен тумор

Яйцата на паразитите могат да се излюпат дори и след месеци. Измиването на ръцете е от изключителна важност след като сте имали контакт с опаразитено животно.

Кога трябва да третирам котката с противопаразитен препарат?

Третирайте котката превантивно срещу бълхи и кърлежи, през целия сезон и осигурявайте бързо лечение в случай на опаразитяване, за да избегнете пренасянето на заболявания и опаразитяване на дома ви. Вашият ветеринарен лекар ще назначи схема за третиране срещу вътрешни паразити в зависимост от начина на живот на котката ви и степента на риск от опаразитяване с различни видове паразити.

Материалите са любезно предоставени от агроаптека „Торбанови“

МЕСТЕН ХУМОР

Един ветронец решил да пътува с влак. Купил си билет, но имало доста време до тръгването на влака. Тук мохабет, там мохабет ... и човекът изпуснал влака. „Ха, дрънкай си, дрънкай си празен“ - казал си ветронецът - „той, билетът си е у мен“ и се сврял в близката кръчма...

По времето на соца, карабунарец отишъл в КОМИ да припечели някой лев. Гуляя, купони, живот - не успял младежът нищичко да спести. Дошло време да се прибира, а нямал пари дори за път. Тогава решил да изпрати телеграма до баща си и понеже тя се таксувала на дума, за по-евтино, телеграмата имала следния текст: „Тате, пари-влак“. В същия дух отговорил бащата: „Сине, шосе-крак“.

Две съученички от Септември се срещнали след почти 35 г. Започнали да се хвалат една на друга, колко много са постигнали в живота. За да покаже успех, едната вмъкнала в разговора: - „Аз съм с незавършено полувисше“ - „Е, аз съм с незапочнато висше“, отрязала я другата.

КАНДИДАТ ЗА НОБЕЛ: КМЕТ НАКАРА РОМИ ДА РАБОТЯТ

Ласло Богдан организира екскурзии на своите мургави съселяни до затвори, за да видят какво ги чака, ако продължават да безделничат. Кметът на унгарското ромско село Черди - Ласло Богдан, успя за 8 години да отърве съселяните си от мизерията, да ги накара да работят здраво и да превърне гетото в европейско място за живеене. Днес 430-те жители обитават добре поддържани къщи, а нивото на престъпността главоломно спада. Само преди 10 години Черди е било населено място, в което царували насилието, мързелът и мръсотията.

„Бяхме като местните арабски терористи, всички се страхуваха от нас“, твърди 40-годишният Богдан, който е израснал там, цитиран от TV7. За първи път той е избран на поста си през 2006 г. и веднага се зарича да промени живота в него, както и да откъсне хората си от усещането на обреченост. Най-напред съкращава драстично социалните помощи, а чрез национална програма успява да създаде 72 работни места в земеделския сектор. Местните започват да обработват пустееща земя, на която засаждат домати, чушки и картофи.

Паралелно с това се отпускат субсидии за ремонт на къщите и за построяването на бани в домовете на най-бедните. Кметът пък им помага да контролират разходите си, като сам се заема със счетоводството им.

И ако първоначално някои са били против да се откажат от безделничането и да започнат

да работят, днес почти всички са доволни. Не само защото имат възможност да работят и да изкарват средства, за да живеят нормално, но и защото вече не се страхуват от кражби.

За да намали престъпността, Богдан предприема интересна инициатива. Той организира екскурзии за млади роми до един от местните затвори, за да им покаже какво ги чака, ако нарушават законите. Девойките пък залягат над учебниците след емоционална екскурзия до един от близките университети. Така те разбират, че ранната женитба и бременност не са единствената алтернатива за тях.

Заради нестандартните методи, които прилага, и заради успехите си, Богдан е наричан от унгарските медии „Чудото на Черди“. Той пък отказва да приеме това название, като пита: „Какво чудо е да накараш ромите да работят?“ И признава, че първия си чифт обувки е получил, когато бил на 13 години, а като млад често е участвал в сбивания.

Проектите на кмета за селото не секват. Той иска да привлече инвеститори и планира да отвори от догодина ресторант със специалитет „ромбургер“ - циганската версия на хамбургера.

В Унгария ромското малцинство е едно от най-многобройните в Европа, като достига 7%. Стандартът на ромите е много под средното за страната, а самите те често стават жертва на дискриминация. /БЛИЦ

КОЛЕКЦИОНЕРЪТ

В първия брой на вестник „Загорovo“ представихме празнична носия от гр. Тетово, днес ви запознаваме с колекционера, благодарение на когото тази красота е съхранена. Представянето на колекцията ще продължи в следващите броеве.

Стоян Петров Георгиев е роден през 1964 г. в с. Овчеполци. Детските си години, изпълнени с весели игри и учение, прекарва в родното си село сред трудолюбиви и родолюбиви хора. Завършва езикова гимназия „Б. Брехт“ гр. Пазарджик, следват две войнишки години и записва „Хотелиерство и ресторантьорство“ в Институт за международен туризъм, гр. Бургас. След дипломирането си Стоян Георгиев започва работа към Балкантурист гр. Пазарджик – хотел „Каменград“ гр. Панагюрище.

Контактите му с различни и много хора, интересът на чужденците към българските народни костюми и старинни вещи го подтикват към събиране и съхраняване на традиционни носии и снимки. Седемгодишната туроператорска дейност, чрез собствена фирма в София още повече разпалват колекционерската страст на Стоян Георгиев. В своята частна колекция той

е събрал 50 летни и зимни костюми от родното си село и около 250 носии от територията на цялата страна.

Желанието му да предаде любовта си към българското на младото поколение въодушевява Стоян Георгиев да извади цветното вълшебство от старите ракли, за да ни покаже блясъка на пъстрите български премени, чрез ревиюта и изложби.

Ентузиазмът на младия колекционер не пресъхва – продължава с вдъхновение и любов да събира и съхранява богатството създадено от народния творец до нелепата си кончина през 2010 г.

Благодарим ти, радетелю, за запазване на сътвореното от българския народен гений!

Детският ансамбъл „Карабунарче“ пожъна нови успехи на фестивала в Поморие „Орфей пее с морето“

Нови успехи за децата от Детска фолклорна група и Детски танцов ансамбъл „Карабунарче“, с художествени ръководители Стоимен Писков и Георги Йорданов, донесе фестивалът в Поморие „Орфей пее с морето“. Соловото изпълнение на Делчо Йорданов изпрати публиката на крака още в самото начало. За фестивала беше подбрано най-доброто от репертоара на детската група, която има богат сценичен опит. Прекрасното изпълнение на танца „Копаница“ накара член от журито да възкликне: „Ако ще е копаница, да е карабунарска!“.

Детската фолклорна група се завърна от морето

с много награди и грамоти. Гражданско сдружение „Загорovo“ пожелава на малките танцьори и певци нови и нови успехи, за да съхраним българското!

ПЕНСИОНЕРСКИЯТ КЛУБ

с. Карабунар възражда стара местна традиция, свързана с началото на гроздобера. Тържеството е на Кръстовден и с него се отдава почит на лозата, гроздето и виното. Освен многото песни, танци и веселие, на празника бе поднесена интересна информация за развитието на лозарството в Карабунар. Гости на тържеството бяха членове на пенсионерския клуб, с. Калугерово и представители на гражданско сдружение „Загорovo“. Благодарим за топлинното и сърдечно посрещане, за доверието и съпричастността към общото ни дело! На всички пенсионери от с. Карабунар пожелаваме много здраве, дълголетие и спокойни дни, изпълнени с песни и веселби!

Кафе-сладкарница „Загор“ Търси

ДА НАЗНАЧИ СЕРВИТЪРИ/КИ:

1. СЕРВИТЪРИ/КИ НА ПЪЛЕН РАБОТЕН МЕСЕЦ
2. СЕРВИТЪРИ/КИ НА ПОЧАСОВО ЗАПЛАЩАНЕ
3. СЕРВИТЪРИ/КИ, КОИТО РАБОТЯТ НА ДРУГО МЯСТО И ТЪРСЯТ ДОПЪЛНИТЕЛНА РАБОТА ЗА ПЕТЪК И СЪБОТА.

ИЗИСКВАНИЯ

- ЖЕЛАНИЕ ЗА РАБОТА
- ОТГОВОРНОСТ
- ДОБРО ОТНОШЕНИЕ С КЛИЕНТИТЕ
- КОМПЮТЪРНА ГРАМОТНОСТ
- ПРИЛЕЖЕН ВЪНШЕН ВИД

ЗАВЕДЕНИЕТО ПРЕДЛАГА ОТЛИЧНО ЗАПЛАЩАНЕ И БОНУСИ ЗА ДОБРЕ СВЪРШЕНА РАБОТА.

Плодородна се оказва тази година. Много берет, много нещо! И най-важното – всичко се запази и се прибра на време.

В средата на ноември времето е лошо. Мъгливо и студено. Мъглата е толкова гъста с лъжица да я греш.

Прибрах се от село за София. В багажника на колата – два чувала зеле. На задната седалка – празен бидон, една касетка буркани и една пластмасова бутилка – 7 литра с вода за пиене. Нося си от село, защото софийската вода ми действа зле на стомаха.

По магистралата се кара добре, но в тази гъста мъгла трябва да се кара бавно и внимателно. Парното работи, от радиото слушам музика – въобще есенна идиллия.

Карам, а мислите ми все назад – в село. Успяха хората всичко да приберат – ябълки, круши, дюли – всичко е в мазето. Гроздето беше добре изпечено – 24-25 захарни градуса. Всичко е вече в каците и бълбука. Доволни са селяните. Земята добре им се отплати за многото работа. Тя, земята, е като жената – колкото повече я работиш, толкова е по-доволна. Сега обаче беше в заслужена почивка. Изорана и наторена, чакаше снежната премяна. Няколко месеца щеше да почива и да събира сили за следващата година.

Хората също си отдъхнаха. Вече нямаше работа по полето и в градините. Само в мазетата беше интересно – онова, червеното, дете сега бълбука,

„ДА ПИЕШ СТУДЕНА ВОДА“

(РАЗКАЗ ОТ СПАС ТЕРЗОВ)

трябва непрекъснато да се наглежда. За да стане добро вино, трябва много грижи. Селският човек знае това много добре. А като преври виното – започва веселбата. Като гътнат и прасето и на село животът става весел и примамлив.

Пътувах и си мислех и за предстоящата зима. Трудно време – затворен в апартамента. Вярно, с парно сме, приятно е, но както често се шегувам: „Живеем като затворници на свободен режим.“

Поне има време за четене. Лятото няма, но сезонът е културен.

Неусетно приближих столицата. Свърнах в дясно по околовръстното, после слязох на Ботевградското шосе. Тук се случи нещо интересно.

Преди „караулката“, на отбивката за Кремиковци, има ограничение на скоростта – 60 километра в час.

Гледам отсреща полицейска кола, но си карам спокойно. Но полицаят, който беше извън колата, вдигна палката.

Отвих в дясно, близо до полицейската кола, отворих стъклото и зачаках.

– Старшина Петров – представи се полицаят, – документите за проверка, ако обичате!

Беше млад човек, изглеждаше любезен и културен.

– Старши – попитах, – някакво нарушение ли направих?

– Загасете двигателя и

Спас Георгиев Терзов

Авторът за себе си:
/със съкращения/

Роден съм на 26.01.1951 г. в с. Виноградец, окръг Пазарджик, в семейство на работници. Като всяко селско момче и аз бях палав и доста лудо дете. Много бели, много пакости – въобще, щастливо детство.

После гоуде ученето в София – в техникум по индустриална химия „Проф. Д-р Асен Златаров“. Е, нещата станаха доста сложни. Няма уютен дом – има бедна квартира. Няма грижовни родители – има строги хазяи. Свърши и волният живот Стана доста трудно. От село – в столицата. Шок! И така четири години. После – следване. ВХТИ – София – специалност „Металургия на черните метали“. Все актуални за онова време науки. Много актуални.

Следването свърши и аз се озовах в Кремиковци I – та двagesет и шест години тругов път в все в тръбопрокатния завод. Започнах като майстор – производството, завърших като директор на завода.

Започнах да пиша на село, под навеса, на спокойствие и тишина. Отпрег – градина, в която всичко съм посадил, сред птиците, които пеят от радост и сред мислите си, които искам да напиша върху белия лист.

– А знака не видя ли? – попита.
– Какъв знак? Нищо не съм видял. По – нататък има ограничение 50 километра в час, но тук не съм видял такъв знак.
– Ето погледни назад – каза старейшината. – Видяш ли, там има пешеходна пътека – там до дъскорезницата. Там има знак, който ограничава движението до 50 километра в час.
– Не съм видял този

знак. Може и от мъглата да е. Хем не се вижда много добре, а и трябва да се взираш в пътя пред тебе – отговорих.

– Превиди ли си скоростта с над 30 километра. Това е много тежко нарушение.

– И какво правим сега? – попитах.

– Ами акт пишем – беше лаконичен старшината.

– А бе старши – казах. – Пътувам от стотина километра, връщам се от село, мъгла гъста навсякъде, карам внимателно, мисля се за дисциплиниран шофьор. А сега изведнъж – акт.

– От кое село си? – попита старшината и разгърна документите. – От Виноградец – о-о, там имате хубаво вино и ракия.

– Имат хората – отговорих. – Който се е трудил – има.

– Има, има – обади се този, дете беше отвън – освен бидон, има и бутилка, голяма с ракия. Видях я.

Разбрах, че ще става нещо. Старшината беше видял водата.

– Амата, тази бутилка... – започнах да мрънкам аз.

– Какво много ли ти се вижда? – попита седящият. – Ако е акт, да не мислиш, че ще е малък.

– Ама то някак неудобно е – започнах отново.

– Какво му е неудобното. Бързо прехвърли бутилката в нашата кола и гледай да не те види някой – разпреди седя-

щият.

Може ли да не изпълниш полицейско разпореждане? Изпълних всичко много точно.

– Ето ти документите. Другият път да донесеш от хубавото вино – каза седящият.

Взех си документите, подпалах и тръгнах. След като минах „караулката“ избухнах в бурен смях. И да съм искал нямаше да стане толкова добре. На това му се казва „Да пиеш една студена вода“!

Нека си пийнат полицаите. Никой не може да ги обвини, че са корумпирани, заради една бутилка студена вода.

Много се смях. Само като си представех какви физиономии ще направят, когато разберат как са се минали, избухвах в неудържим смях. Стана ми весело и приятно. Така им се пада!

От тогава често минавам от там. Видял, не видял знака, свалям на 50 километра в час. Често има там полицейска кола. Не знам дали са същите полицаи, но внимавам много. Ако ме спрат и са запомнили номерата на колата ми, въобще не ми се мисли какво ще стане.

Наскоро говореха по телевизията за такива капани, заложили нарочно по пътищата, за да могат да вземат пари от водачите. От ръководството на КАТ обясниха, че започват кампания против корумпираните катаджии. Какви мерки ще предприемат, не знам. Аз вече бях наказал двама. Вярно, без да искам, но и сега, като се сетя за това, се смея дълго и доволно.